

Samling af Afgørelser

Sag C-233/12

Simone Gardella
mod
Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di La Spezia)

»Overførsel af pensionsrettigheder erhvervet i en medlemsstat — artikel 45 TEUF og 48 TEUF — national lovgivning, som ikke fastsætter ret til, at den kapital, der repræsenterer de pensionsbidrag, der er indbetalt til en national socialsikringsinstitution, overføres til en international organisation med hjemsted i en anden medlemsstat — regel om sammenlægning«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. juli 2013

1. *Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — begreb — statsborger i en medlemsstat beskæftiget i en international organisation — omfattet*

(Art. 45 TEUF)

2. *Social sikring — vandrende arbejdstagere — forsikring ved alderdom og dødsfald — statsborger i en medlemsstat beskæftiget i en international organisation — pensionsrettigheder erhvervet før tiltrædelsen ved den internationale organisation — overførsel til den internationale organisations ordning — national lovgivning, som ikke tillader overførslen — lovlig — betingelse — sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder — hensyntagen til beskæftigelsesperioder tilbagelagt ved en international organisation*

(Art. 45 TEUF og 48 TEUF)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 26 og 27)

2. Artikel 45 TEUF og 48 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som ikke tillader dens statsborgere, som er ansat i en international organisation, der er beliggende på en anden medlemsstats område, til denne organisations pensionsordning at overføre den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som de tidligere har erhvervet på deres oprindelsesmedlemsstats område, i mangel af en aftale mellem denne medlemsstat og nævnte internationale organisation, som fastsætter mulighed for en sådan overførsel.

I det tilfælde, hvor ordningen om overførsel af den kapital, der repræsenterer tidligere erhvervede pensionsrettigheder i en medlemsstat, til pensionsordningen hos en ny arbejdsgiver i en anden medlemsstat ikke kan finde anvendelse, skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for

en medlemsstats lovgivning, som ikke gør det muligt at tage hensyn til de beskæftigelsesperioder, som en statsborger i Unionen har tilbagelagt ved en international organisation, der er beliggende på en anden medlemsstats område, med henblik på erhvervelse af en ret til alderspension.

En sådan lovgivning medfører nemlig, at personer, som har udnyttet deres ret til fri bevægelighed, og hvis beskæftigelses- eller bidragsperioder ikke når op på den minimumsperiode, der kræves i den nationale lovgivning for at erhverve en ret til pension, risikerer at miste muligheden for at få en alderdomsydelse, som de ville have haft ret til, hvis de ikke havde accepteret en stilling, i en anden medlemsstat, ved en international organisation. En sådan lovgivning kan følgelig hindre udøvelsen af retten til fri bevægelighed.

(jf. præmis 46-49 og domskonkl.)